LIBERTYN

maand
blad
van
de

jg 8, no 2?
jubileumnummer

humanistische
jongeren
gemeenschap

abonnement:
leden h.j.g. gratis
niet leden: f 2.--
per jaar

★

losse nummers:
f 0.25

★

postgiro 584802
t.n.v.
penningm. esse
humanistische
jongeren-
gemeenschap
te Hardinxveld

★

advertentie-
tarief
op aanvraag

Leest: DE VRIJDENKER

Weekblad ter verbreiding van de Vrije Gedachte.

Uitgave van Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" te Amsterdam.
Verschijnt wekelijks.
Abonnementsprijs: *f* 2,50 per kwartaal.

BELANGRIJK.

Voor leden van jongerenorganisaties stelt de afdeling Amsterdam van de Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" een beperkt aantal jaar-abonnementen tegen sterk gereduceerde prijs beschikbaar, nl. *f* 1,50 per half jaar bij vooruitbetaling.

Op te geven bij:
A. L. Meintser, Oude Waal 17, Amsterdam-C., Tel. 34016.

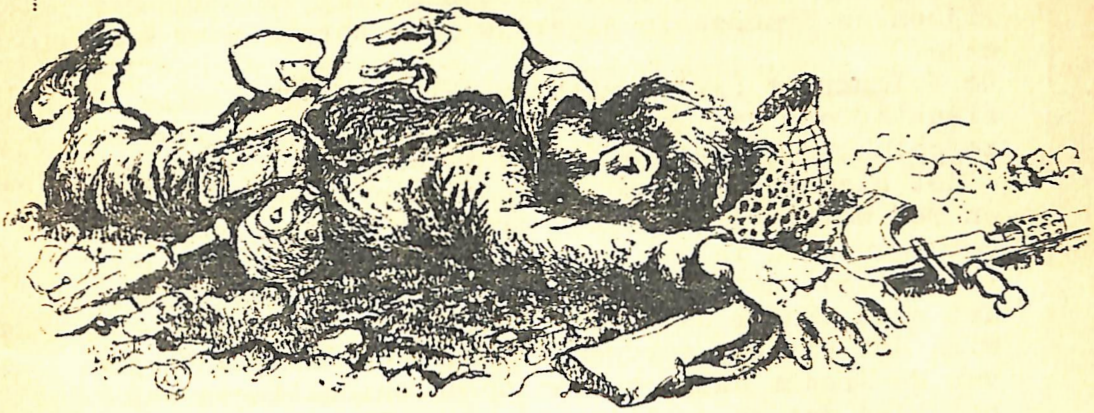

Eindelijk begint dan ook de Nederlandse pers in ruime mate aandacht te besteden aan de oorlog die nu reeds vele jaren in Algerije wordt gevoerd. Het meest merkwaardige daarbij is, dat de kritiek op het Franse beleid in Algerije uit zovele verschillende kringen begint te komen, en meestal met elkaar instemt.
Dat is dit keer -helaas- ook mogelijk. Het Algerijnse probleem is namelijk in twee stukken uiteengevallen. Het ene deel, de Franse koloniale politiek, blijft in de meeste gevallen buiten beschouwing. Het is het andere deel, de uitwassen van die politiek, die nu alle aandacht opeisen.
Uitwassen, die een koloniale politiek hebben doen verworden tot een oorlogsvoering op een dergelijke gruwelijke wijze, dat men zich onmogelijk aan de indruk kan onttrekken, dat de nazi's, de Hunnen, dankbare leerlingen hebben gevonden in Marianne's zonen,de beschaafde bovenlaag van Europa's kultuur...
Wij weten: er bestaat nog zoiets als "la bête humaine". Wij weten ook: die Algerijnen zijn niet zulke brave jongens. De moordpartijen op landgenoten in Algerije

zijn er het bewijs van. Maar dat verklaart toch nog niet de houding die een groot deel van de Franse soldaten in Algerije heeft aangenomen tegen de oorspronkelijke bevolking, en die er voor heeft gezorgd, dat van een vredige samenleving van Algerijnen en Fransen in Algerije geen sprake meer kan zijn.

De Volkskrant (rk) berichtte onlangs: "Niet alle slachtoffers van de Franse terreur in Algerije zijn zo gelukkig geweest als deze Algerijnse republikein - het slachtoffer werd met elektriciteit gepijnigd en met water volgegoten - die zijn verbijsterend getuigenis nu in een boek aan het Franse volk heeft voorgelegd. Het katholieke dagblad La Croix schat, dat niet minder dan 3000 arrestanten onder het bewind der Fransen verdwenen zijn. Het enige antwoord van de Franse autoriteiten op de onthullingen was het blad dat ze publiceerde in beslag nemen. (Zoals dat met andere bladen ook tientallen keren is gebeurd. red. Lib.)

Deze trieste en vergeefse aktie onderstreept de uiterst zwakke positie van de Franse overheid. Nog geen enkele autoriteit heeft het namelijk aangedurfd de waarheid van dit relaas te bestrijden.

Het meest tragische van dit drama is, dat deze misdaden worden begaan in naam van de Franse beschaving en het Franse volk. Wanneer aan onbeschrijfelijke praktijken als deze niet snel een eind wordt gemaakt, dan zijn 't allereerst de beulen en huns gelijken, die elke bewering van een Franse "zending" in Algerije tot een aanfluiting maken".

Op deze plaats behoeft niet verder te worden ingegaan op de ellenlange verhalen van ooggetuigen van de "strijd" in Algerije, van na martelingen ontsnapte gevangenen. De aanduiding "Gestapomethoden" moge hier voldoende zijn.

Beter is het hier een plaats in te ruimen voor een gedeelte van een betoog van Jean Paul Sartre. Een betoog waarvan de Groene schrijft dat het een indrukwekkende verdediging vormt van het menselijk fatsoen.

Sartre schrijft: "In 1943, in het Parijse hoofdkwartier van de Gestapo aan de rue Lauriston schreeuwden Fransen het uit van angst en pijn. Heel Frankrijk heeft hen gehoord. De uitkomst van de oorlog was toen nog onzeker en aan een toekomst wilden we nog niet denken. Een ding leek ons echter onmogelijk: dat men ooit mensen zo zou laten schreeuwen in onze naam. Maar het woord onmogelijk behoort niet in de Franse taal thuis. In 1958, in Algiers, martelt men regelmatig en systematisch. Iedereen weet het, van ministerpresident Lacoste tot de boeren in Aveyron, maar niemand spreekt er over..."
De Groene voegt hieraan dan toe, dat er nú wel in toenemende mate over wordt gesproken. Men tracht her nauwelijks te ontkennen. Men probeert hoogstens de schuldvraag te ontwijken, met probeert te vergoeilijken, te verklaren. Men komt soms aan met het argument van de barre noodzaak: het martelen, het dwingen tot bekentenissen zou nodig zijn om groter leed af te wenden. Men beroept zich op het recht tot het nemen van represailles: de Algerijnen doen het immers ook. Men voert aan, dat de soldaat in oorlogstijd afstompt en dat men hem dus niet verantwoordelijk mag stellen. Het is veel erger, zegt Sartre. "Het is een afschuwelijk verschijnsel van onze tijd, dat heel water groter vormen heeft aangenomen, dan men zich vaak beseft. Hij vervolgt: Neen, het martelen is niet iets, dat alleen door militairen wordt gedaan, ook niet alleen door burgers. Het is ook niet typisch Frans. Het is een pest, die onze tijd aanvreet het Oosten zowel als het Westen kent zijn beulen. Het is nog niet zolang geleden, dat Farkas de Hongaren martelde. En de Polen komen er rond voor uit dat hun politie, vóór Poznan, maar al te graag haar toevlucht nam tot het pijnigen als ondervragingsmethode. Wat er in Rusland gebeurde tijdens het regiem van Stalin is duidelijk geworden uit het onwraakbaar getuigenis van Chroesjtsjof. Mannen die gisteren nog werden "ondervraagd" in de gevangenissen van Nasser, ziet men vandaag, voorzien van littekens weer op het gestoelte der ere. En dan hebben we nu nog Cyprus en Algerije..."

Tot zover Jean Paul Sartre. Wij Nederlanders kunnen zijn voorbeelden zeer goed aanvullen met enkele gebeurtenissen uit tamelijk recent verleden waarbij Nederland betrokken was.

—

Dit is geen artikel geworden, in de stijl waarmede men "jubel-nummers" pleegt te openen. Het mag echter naar onze mening in dit nummer van de Libertijn niet ontbreken. Het behoort óók tot de wereld waarin wij leven.
Het kan bovendien geen kwaad hier deze facetten eens pal tegenover elkaar te zetten. Het is geen luxe onszelf eens deze spiegel voor te houden, ons te bezinnen op het woord humanisme.

Uit: Proloog tot een spel van liefde en dood, door Adriaan Morriën.

Men kan voorwaar niet weigeren te leven
Al is ons slechts een leven op tooneel gegeven
De schrijver voelt ons als een ochtendrood
Dat 't eerste licht over een wereld stoot
Waarin alles onzeker en bevangen
Slagschaduw werpt van een beschroomd
verlangen.

Laat ons den avond tot een einde spelen
En geen geheimen ons hart verhelen....

April 1958

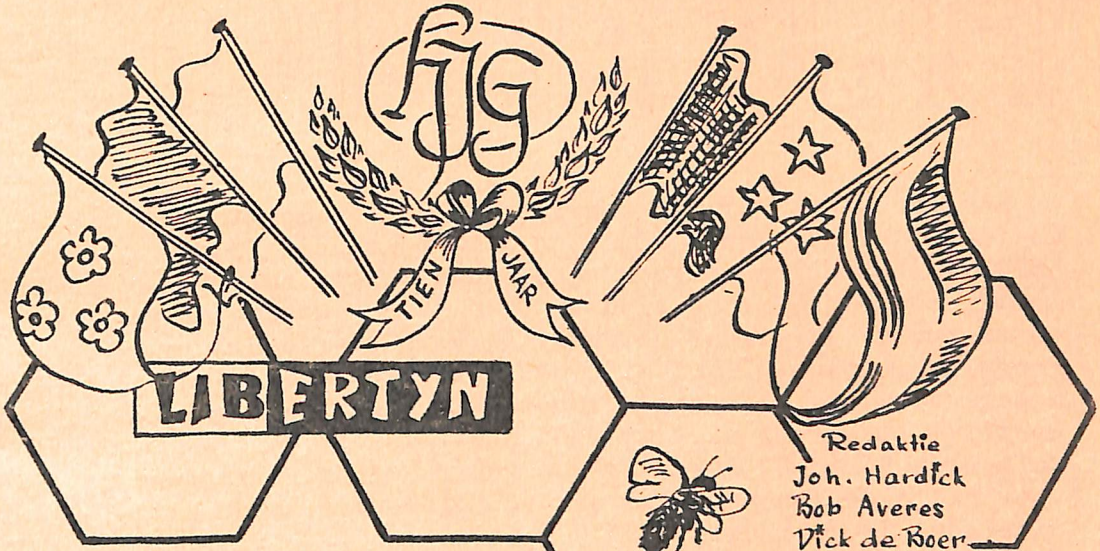

Redaktie
Joh. Hardick
Bob Averes
Vick de Boer
Joop Bokhove

Redaktie-adres:
Spykerstraat 42 * Arnhem

8e jaargang nr 1
1 April 1958

10

JUBELNUMMER

HJG 10

We bestaan tien jaar, zo maar. Zonder enige moeite zijn we tien jaar geworden. Wij zijn niet bekend in Nederland, we hebben haast geen schokkende dingen beleefd - rustig door vegeterend zijn we tien jaar geworden. Zijn we tevreden? Ik geloof het wel. De vorm die de HJG nu heeft aangenomen, lijkt mij voor dit moment de meest ideale vorm. We zijn een ontmoetingscentrum voor gelijkgestemde jongeren, niet meer en niet minder.
We hebben niet het karakter van een beweging, strijdend voor haar idealen, maar we vinden voldoening in de aktiviteiten die we bedrijven.
In naam onderschrijven we de beginselverklaring van het Humanistisch Verbond, maar het is eerder de gelijkgestemdheid, die ons verbindt, dan die beginselverklaring, die het merendeel van de HJG-ers niet eens kent en die degenen die haar wel kennen te vaag is. Dit betekent echter niet, dat we beginselloos of zelfs negativistisch zijn, integendeel, het is juist de behoefte tot stellingname die vele jongeren de HJG heeft doen binnen wandelen.
Evenvele jongeren hebben ook gehoopt,dat hun standpunt het HJG-standpunt zou worden of dat omgekeerd de HJG hen het houvast zou bieden waar ze om liepen te dwalen. Het heeft niet zo mogen zijn, gelukkig niet. Gelukkig is de strijd om het al dan niet innemen van een HJG-standpunt, die culmineerde in het gevecht tussen de resolutionisten en de anti-resolutionisten, nu twee jaar geleden, gewonnen door de laatste. Het is daarom gelukkig, omdat alleen een absolute nautraliteit als organisatie een waarborg kan zijn voor het volkomen open karakter dat de HJG nu draagt.

Het behoort tot de goede gewoonten van jubileum- en mijlpalenschrijvers, om stilstaande bij die mijlpaalzich te bezinnen op de weg die komt. - De verlangens die we koesteren zijn vele en de verwezenlijking van die ver-

ZO MAAR ...

JAAR

langens zal nog wel een paar mijlpaaltjes kosten. Het belangrijkste probleem voor de HJG is op dit moment het aantrekken van nieuwe leden. We kunnen alleen op landelijk niveau onze aktiviteiten in stand houden en uitbreiden, als we daartoe financieel in staat gesteld worden door een voldoend aantal leden. Tijdens de BIM-aktie van dit jaar is wel overduidelijk gebleken, dat nog veel te weinig HJG-ers dit beseffen. Welke wensen op landelijk niveau ik heb? De belangrijkste zijn wel: Het regelmatig houden van studieweekends met sprekers van niveau. Het uitgeven van een gedrukte Libertijn. Het perfektioneren van de gemeenschapsraad. Het uitbreiden van het kommissiewerk. Het uitgeven van verantwoorde syllabi. ----- Al deze wensen zijn alleen dan te verwezenlijken, als er voldoende mensen bereid zijn om zich aktief met de HJG bezig te houden en als er voldoende geld los komt om een en ander te financieren. - Het leven van de HJG speelt zich in belangrijke mate af in de plaatselijke gemeenschappen en het zijn dan ook in hoofdzaak de plaatselijke gemeenschappen die een ledenwerfaktie kunnen steunen door hun programma's aantrekkelijker te maken. Op het laatste organisatieweekend is hier de aandacht op gevestigd en het is dan ook te verwachten dat de samenstelling van de programma's in de toekomst meer aandacht zal ontvangen.
Volgende week vieren we ons tienjarig bestaan met een jubileumkongres dat er zijn mag. Laten we hopen, dat dit kongres nog eens een nieuwe stimulans mag zijn en dat het zal bijdragen tot verdere glorie van de HJG.

p.f.
Enno Hommes
landelijk voorzitter

JUFFROUW JANSEN IK BEN VOORZITTER VAN DE HJG 'K WEET DAT 'T HUMANISME U AANSPREEKT EN
Copyright opera mundi KFS

ONZE KONTRIBUTIE IS ZO LAAG...
MAAR 'K WEET ZO WEINIG VAN DIE HJG.!

OH, WE KIEZEN U WEL DIRECT IN 'T H.B.!
FUN, MR. HOMMES WORD IK DAN MET PASEN GEKOZEN; DE LIBERTYN GRATIS...
1219

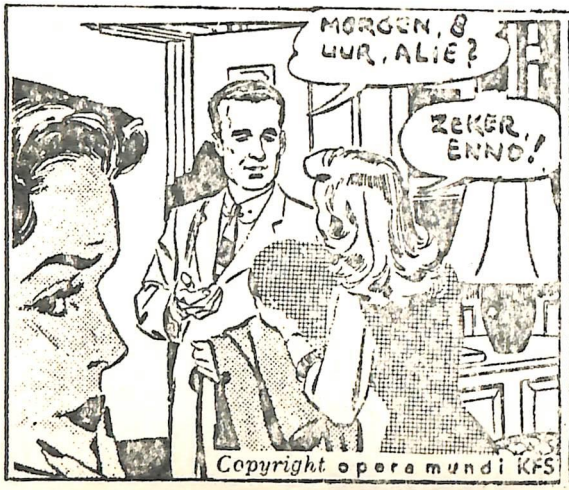
MORGEN, 8 UUR, ALIE?
ZEKER, ENNO!
Copyright opera mundi KFS

ZALIG! HB-LID!
ZOU JE 'T WEL DOEN? JE HOORT ER SOMS RARE DINGEN VAN, ALIE

WELNEE! HOE KOM JE ER BIJ? JE BENT WEER JALOERS, OMDAT JE BOVEN DE 30 BENT!
1220

Beste vrienden,

Van de zijde van het hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond is mij verzocht onze gevoelens tot uitdrukking te brengen bij de gelegenheid van het tien-jarig bestaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap. Het laat zich verstaan, dat ik mij gaarne van die taak kwijt. Om de eenvoudige reden reeds, dat het voor iedere levens-beschouwelijke organisatie en dus ook voor het Humanistisch Verbond een vreugde is te weten over een strijdbare achterhoede te beschikken, in staat straks de taak van het uitdragen van de beginselen over te nemen.

Die achterhoede vormt met andere woorden in zekere zin ook de voorhoede. Zij blijft achterhoede in de betekenis, dat zij als gemeenschap naar buiten niet te zeer op de voorgrond treedt doch de beleidsbepaling overlaat aan hen, die daartoe jaarlijks door de hoogste instantie in het Verbond, het Congres, gemachtigd zijn, Zij wordt voorhoede in de betekenis, dat zij de dragers omvat van de spits, die in de toekomst de functie van het oude wapen gaat vervullen naarmate dit door de tand des tijds zal zijn aangeknaagd en afgesleten.

Getuige de regelmatigheid, waarmede de Humanistische Jongeren Gemeenschap in de vergaderingen van het Dagelijks Bestuur en van het Hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond ter sprake wordt gebracht,mag men vaststellen dat de Gemeenschap in ons aller harten een vooraanstaande plaats inneemt. Wij zijn er trots op jongeren in ons midden te weten, die het misschien niet altijd in elk opzicht met ons eens kunnen zijn, doch die evenzeer als wij de overtuiging hebben van de onvergankelijke betekenis van onze gemeenschappelijke idealen. Niet aan de somtijds in het verleden opgetreden meningsverschillen over veelal praktische kwesties zij derhalve thans herinnerd, maar liever aan die gezamenlijke basis waarop wij stoelen.

→

Van een jongerengemeenschap verwacht men temperament en activiteit. De jongeren menen, dat het de ouderen daar weleens aan ontbreekt; het is een hunner sterkste aambeelden waar zij doorlopend op kunnen hameren. De ouderen zien wel eens teveel bezwaren indien men al te lijnrecht op zijn doelstelling zou afstevenen of zijn principes zou verdedigen. Wat dit betreft kan de bezieling der jongeren hen er voor behoeden al te zwwartillend te zijn.

De samenwerking ninnen één organisatorisch verband van ouderen en jongeren vormt derhalve nooit een antithese, maar een symbiose. De afgelopen tien jaren hebben ons getoond, dat een dergelijke samenwerking in het geval van de verhouding tussen H.V. en H.J.G. mogelijk en zinvol is. Dat deze conclusie ook voor de eerstvolgende tien haren gehandhaafd kan blijven is onze verwachting zowel als onze hoop. En onze felicitaties gaan vandaag gepaard met het uitspreken van de wens, dat wij over deze periode getuigen mogen zijn van een sterke groei ener steeds krachtiger onder de Nederlandse jongeren zijn beginselen uitdragende H.J.G., die wij zo ten volle en uit het hart deze vruchtdragende toekomst gunnen.

Met vriendelijke groeten,

ROETHOF, ondervoorzitter
van het Humanistisch Verbond.

---

adv.

M E N S E N W E R E L D

uitgave van het Humanistisch Verbond

De in de gedrukte advertentie vermelde abonnementsprijzen zijn gewijzigd in:
voor HJG-leden f 3,50 per jaar, HV-leden f 5,- per jaar en niet leden f 7,50 p.jr.

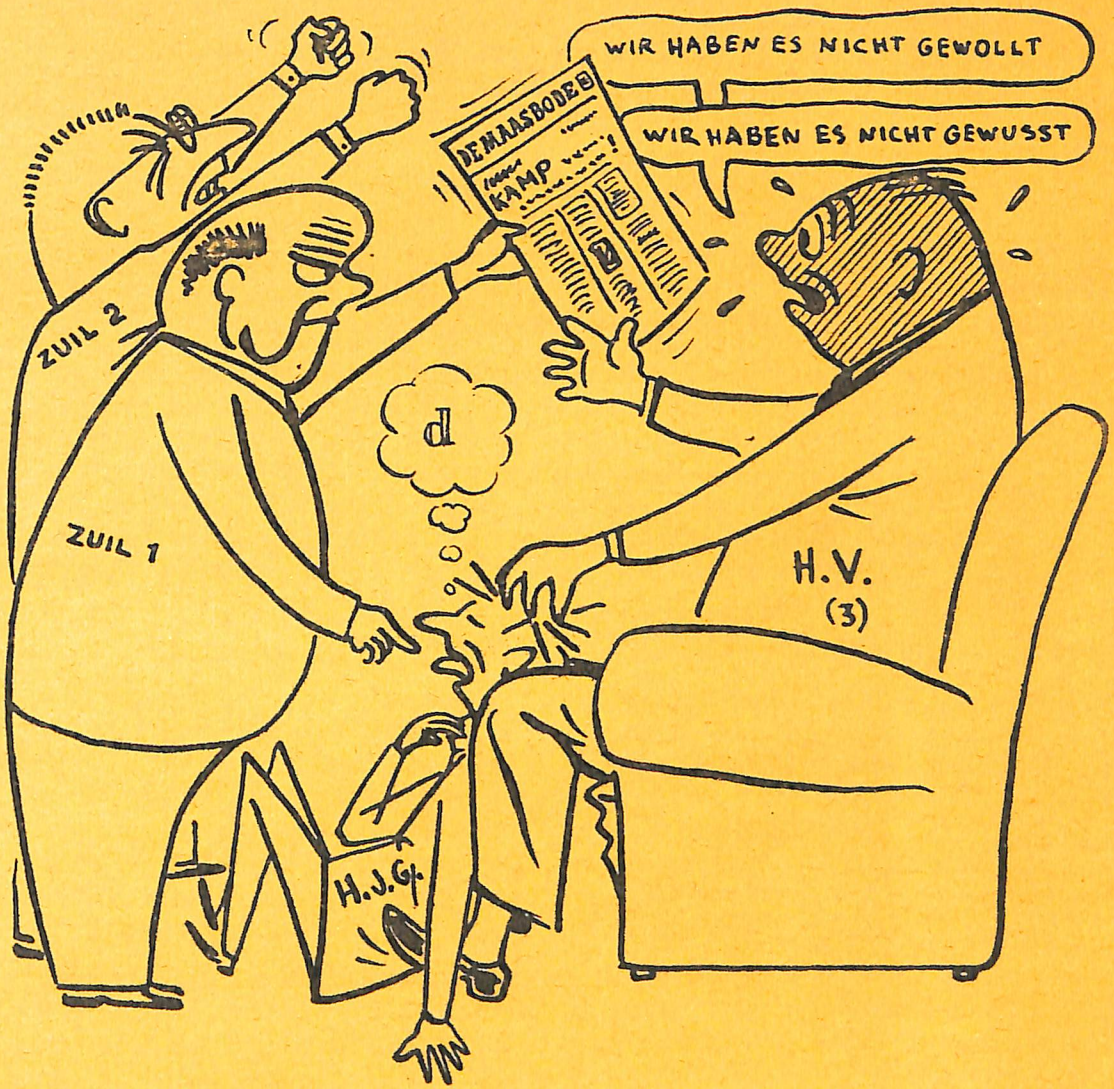

Ja, 't wás een knelpunt. Maar wáár bleef ook die sex-syllabus!

---

26 APRIL in HILVERSUM

zie verder pagina 27

HOREN, ZIEN EN.. NIET ZWIJGEN !

Lezerskommentaar op

VERDEDIGING IN NIEUWE STIJL

Naar aanleiding van het artikeltje in de Libertijn van begin februari '58"Verdedigingin nieuwe stijl" meen ik het volgende te moeten opmerken:

In Nederland heeft men de gedachte aanvaard,dat de straf,die aan iemand wordt opgelegd,ook dienstbaar wordt gemaakt aan zijn aanpassing aan de maatschappij. Steeds meer gaat men in Nederland bij de beoordeling van strafbare feiten naast de daad ook de dader zien. Dit komt o.a. tot uitdrukking in de beginselwet gevangeniswezen,waarin het volgende wordt gesteld:

"Dienstbare aanpassing aan de maatschappij".

Hoewel we in dit opzicht nog maar aan het begin staan door gebrek aan geld, gebouwen en geschikte mensen, men bezoeke maar eens een gevangenis, zijn we hier toch enigszins op weg.We hebben gezien dat in vele gevallen de oude vorm van gevangenisstraf niet nodig was en soms zelfs bepaald schadelijk voor de sociale aanpassing van de betrokkenen en daardoor nadelig voor de veiligheid van de maatschappij.

Toen men meer aandacht ging besteden aan de mens, die de strafwet overtrad kwam naar voren, dat niet allen in gelijke mate verantwoordelijk konden worden gesteld voor hun gedragingen. Het bleek voor sommigen beter hen te behandelen dan te straffen. Men kan onmogelijk van te voren zeggen hoe lang zo' n behandeling zal moeten duren en dus moet men voor zichzelf de zekerheid van de formele benadering van de medemens (die in wezen een onmenselijke benadering betekent) verlaten. Er zijn natuurlijk een aantal mensen die zich door deze ontwikkeling bedreigd gevoelen. Misschien voelt men zich nog meer be-

dreigd doordat de grens tussen de goede en de slechte burger wat vaagvis geworden en men minder kans krijgt zich scherp van de misdadiger te distancieren.

VOLKOMEN ONBEGRIP

Uit de opmerking van Mr.Speyert van Woerden: "Wanneer psychiaters 3 maanden nodig hebben om te concluderen tot verminderde toerekeningsvatbaarheid van hun client enz." blijkt weleen volkomen onbegrip. Het gaat er nl. bij de door hem waarschijnlijk bedoelde observatieperiode niet alleen om, om de toerekeningsvatbaarheid vast te stellen, maar ook om een advies te geven t.a.v. verdere mogelijkheden en meest geschikte behandeling voor de client. Deze behandeling kan echter soms geen doorgang vinden door gebrek aan mensen, gebou-wen en geld. Het overvol zitten van sommige inrichtingen werkt het nemen van verkeerde beslissingen, zoals die door Mr. Speyert van Woerden worden beschreven, (overigens volkomen los van hun achtergrond) in de hand. De opmerking dat Nederland een proefterrein voor psychiatrische experimenten dreigt te worden is eenvoudig belachelijk als men iets weet van de aantallen waarom het hier gaat. Maar misschien kan de redactie mij deze cijfers nauwkeurig verschaffen in plaats van te spelen met het legio.

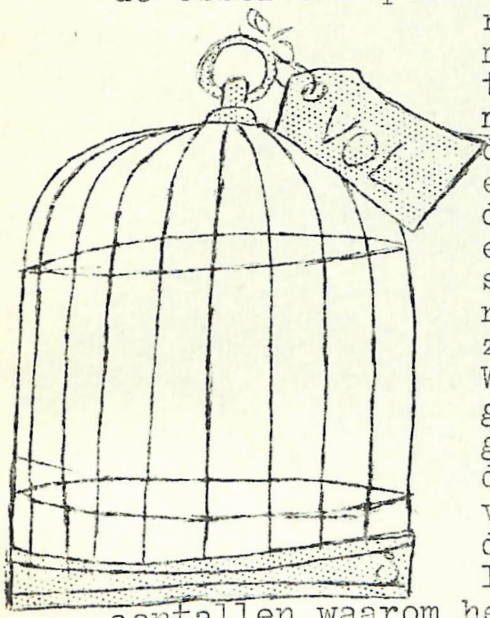

Wil men meer aandacht voor de gedupeerden van de criminaliteit dan kome men met positieve voorstellen. Er gebeurt trouwens soms wel iets n.l. schadeloosstelling.
Naar mijn mening zouden humanisten zich moeten verheugen over een toenemende eerbied voor de medemens die de misdadiger is, maar inplaats daarvan stelt men de veiligheid van de staat.

E.J. Pakkert.

de vrijheid smaakt naar pijn de vrijheid smaakt naar pijn

de vrijheid is voor de mensen
de vrijheid bestaat in taal
de vrijheid is voor de mensen
wij spreken elkander toe

met vogels valt niet te praten
de maan is koud als een vis
met vogels valt niet te praten
zon is een zwijgzaamheid

maar mensen worden geroepen
elk aan zijn eigen naam
maar mensen worden geroepen
ter zake van ja en nee

er zijn er niet veel die zeggen
wij delen dezelfde tijd
er zijn er niet veel die zeggen
wij breken hetzelfde brood

de meesten willen alleen maar
een uurlang hetzelfde bed
de meesten willen alleen maar
een uurlang elkaar te lijf

zij zeggen mijn brood en mijn adem
zij slikken de woorden in
zij zeggen mijn brood en mijn adem
zij eten en slapen alleen

ik heb in mijzelf gesproken
ik ademde enkelvoud
ik heb in mijzelf gesproken
en nu zijn de anderen dood

want vrijheid is voor de mensen
wat lucht voor de vogels is
en vrijheid is voor de mensen
wat water is voor een vis

en vrijheid bestaat in woorden
die brood geworden zijn
stemmen die zijn gebroken
en bloed dat is vergoten
de vrijheid smaakt naar pijn

guillaume van der graft

de vrijheid smaakt naar pijn de vrijheid smaakt naar pijn de vrijheid

De Kleine LIBERTYN

H.J.G. SLUIT KULTUREEL VERDRAG MET U.S.S.R.

Reuter/Libra. KROETSJEV, partijsekretaris der K.P. in de U.S.S.R. heeft vandaag over Radio Moskou zijn grote voldoening uitgesproken over het kulturele verdrag dat dezer dagen is afgesloten met het Hoogst Kulturele Jongeren Genootschap te Nederland.
Ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van het H.J.G. zal in het Kremlin binnen afzienbare tijd een expositie worden ingericht van curiosa uit de Nederlandse kulturele klassenstrijd, zoals Limburgse kampeerverordeningen fotokopieën van Maasbode-artikelen, Woorden van de Week van Van Praag en vergeelde Libertijnen.
Kroetsjev verklaarde het H.J.G. met alle middelen te zullen steunen in haar strijd tegen de kapitalistische neigingen van het H(ogerstaand) V(erbond), dat getuige zijn inzamelingsijver van kontributiën en de geringe subsidiepolitiek, nog niet geheel en al onttrokken blijkt aan de Domstedelijke klerikale sfeer.
Als jubileumkadeau bood Kroetsjev aan een gratis abonnement op het Informatiebulletin van de Ambassade der U.S.S.R. in Nederland. Kameraad K.drong bij het hoofdbestuur van het H.J.G. aan op schorsing van de betrokken Libertijnredakteur die destijds reeds de Ambassade wees op de nutteloosheid van toezending.

LIEFDESVERHOUDINGEN GENOTEN ALLE AANDACHT...

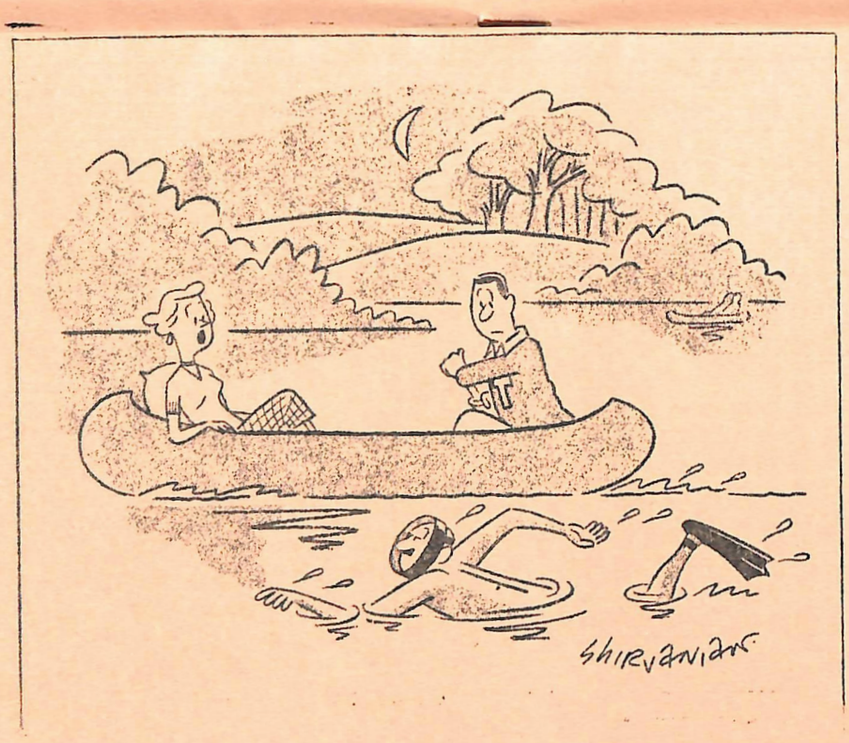

Lieve help, daar is weer zo'n syllabusschrijver!

Hedennacht heeft de hoofdstedelijke recherche een inval gedaan in een huis aan de Mivernalaan te Amsterdam, waar verontruste buren reeds geruime tijd het geheimzinnig gedruk van een drukpers meenden te horen. Toen bovendien een anonieme tip binnenkwam, dat vervalste stembiljetten voor het Paasreferendum in omloop zouden zijn gebracht, deed de recherche de beslissende stap. Het onderzoek werd een teleurstelling.

Het vermoende druklawaai werd veroorzaakt door een volautomatische zuigflesvulinstallatie annex luierafenaandoener met spoeltalkstrooier-en-droogapparatuur. De machine bleek een proefmodel te zijn van een progressieve fabriek, ten gerieve van huisvrouwen in 't verengingsleven.

KIES ZELF UW HOME !

Kies uit honderden modellen stoelen die wij reeds voor u uitzochten en tentoonstelden in Neerlands grootste meubeltoonzalen annex eigen fabriek.
De stoel neemt in 't moderne home d'eerste plaats in! Ruim daarom véél plaats in voor stoelen. Kies de combinatiestoel. Uw kind kan de stoel, al naar u verlangt, wijzigen in

+ droogrek
+ kolenbak
+ hondehok
+ wringerbok
+ preekstoel

ZELDZAME AANBIEDING

Zelfs kunt u er, met behulp van enkele hulpstukken, voor de avonduren 'n gemakkelijke stoel van maken !!
Neem de stoel met 1001 mogelijkheden.. Eindelijk zeker van een goede stoelgang !!!

COMBI-STOEL .. KIJKDUIN

FREDERICK ABSTRACT

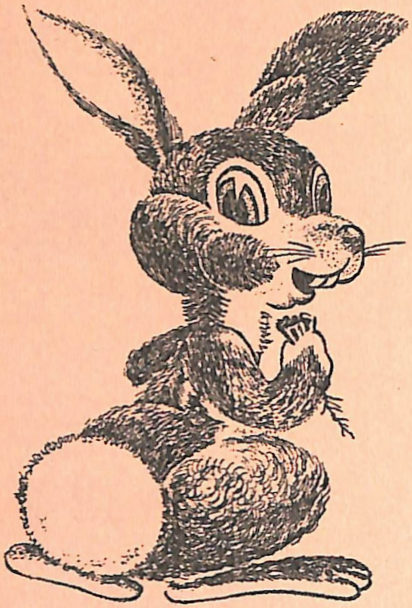

Er is verleden jaar een boekje verschenen, dat een bespreking meer dan waard is. Het heet: "Vergeet niet de leeuwen te aaien; en andere dierverhalen" en is geschreven door A. Koolhaas. Het bevat vijf verhalen die de lezer sterk boeien, door de bewegelijke en sterk beeldende schrijftrant zowel als door de kostelijke visie van de schrijver. Direct, al bij de eerste woorden, is men gegrepen - en bij de meeste verhalen blijft men geboeid tot het laatste woord - ja eigenlijk nog veel langer. Koolhaas schrijft heel knap en beeldend: men ziet alles gebeuren. Hij schrijft haast vertellend licht van toon, en zeer raak.

Maar het is de schrijfwijze niet alleen, die ons zo boeit en intens betrokken laat zijn bij de gebeurtenissen in zijn dierverhalen. Het is wonderlijk, hoeveel Koolhaas in deze vertellingen heeft weten te leggen van wijsheid, medegevoel, humor, tragiek soms, maar bovenal van mildheid. In het bizonder treft dit alles in het verhaal over een verwaand konijntje: "Frederick Abstract", waarvan ik hier een gedeelte laat volgen:

".. en verontrust vloog hij weer in één ren uit de duinpan, een duin op en het volgende en daarop volgende en toen de hele hoge.
Frederick zat daar nu bovenop. Het laatste duin voor het strand. Hij was er nog nooit eerder geweest en hij schrok van de ruimte vóór zich. Van het strand eerst, en daarna van de zee. Hij schrok ontzettend en hij werd zeer bang. Maar hij vermande zich en keek toen ineens

rechtuit de oneindigheid in. En toen hij eenmaal keek, bleef hij kijken. Hij voelde hoe hij over zijn hele lijf begon te beven.
Wat dacht hij? Welk een ruimte...?
Neen, dat dacht hij niet , want er viel hem niets in. Hij voelde echter ineens,dat hij een vorm had en tegenover deze eindeloze ruimte iets afgepasts. Het was eigenaardig, dat dit uitzicht hem deed verstijven en tegelijkertijd sidderen. Hij zou zijn voorpoten een weinig uit elkaar moeten zetten en dan doodstil , maar dan ook werkelijk bewegingsloos blijven zitten en zijn ogen open houden en alle huivering bedwingen en dan uitvinden wat het was,dat hem hier ineens kwam bevangen.
Het is, alsof iets dat leeft,dat wil zeggen met bloed en gevoel, hier niet hoort op deze plaats, dacht Frederick,en nooit zal horen. Het is of we niet bestemd zijn om dit te zien, omdat we nooit kunnen ondergaan, wat het is. Men zou een plant moeten zijn, dacht Frederick en toen hij dat goed voelde, was het of hij alle beweging uit zijn lijf moest wegdoen, om dan eindelijk werkelijk doodstil in die ruimte te zijn. Hij slaagde er met een grote krachtsinspanning in om het beven te bedwingen en geheel te doen stoppen. En toen was alles stil dacht hij; behalve zijn hart dan, maar dat mocht. Helaas was het met dat hart niet klaar! Want nadat hij nog eens al zijn krachten had verzameld en alles in en aan zich stijf hield, voelde hij ineens dat zijn neus bewoog.
En hij kon hem niet stil krijgen.

Ik ben een konijn, dacht Frederick. Een konijn uit een worp; een konijn uit een hol. Een graver."

Tot zover de schrijver.
Frederick voelde zich meer dan de andere konijnen,maar in de loop van het verhaal komt hij, doordat hij wordt geconfronteerd met grote dingen in zijn bestaan en met zijn eigen reactie daarop,tot het inzicht dat hij toch niet meer is dan de andere konijnen. Een prachtig gegeven,en Koolhaas met zijn levenswijsheid, mild inzicht en inspiratie maakt er een volmaakt verhaal van.

Natuurlijk staan niet alle verhalen op het zelfde peil.
(vervolg op pag. 32).

VOOR MONICA

vervolg van pagina 14

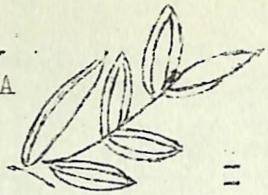

men heen gelopen wordt. Misschien dat enkele delen van dit boek voor jonge meisjes vragen zullen opwerpen, zoals dat ook voor Astrid, de hoofdfiguur, op een gegeven moment het geval is, als zij in een gezin terecht komt, waarin voor een mislukt huwelijk (mislukt tengevolge van de homosexualiteit bij de vrouw) een nogal onconventionele oplossing wordt gevonden. Als dergelijke vragen opkomen en aan ouders of vrienden gesteld kunnen worden, lijkt mij dit niet anders dan een aanbeveling dit boek door meisjes in deze bakvisleeftijd te laten lezen. - Als critiek moge gelden, dat niet de handelingen maar wel soms de gedachten van het kind, in het begin van het boek, niet geheel schijnen te corresponderen met haar leeftijd, terwijl ik bij enkele passages de indruk krijg dat de naam Astrid van Royen een pseudoniem is van een mannelijke schrijver. Als geheel zou ik dit boek als tegenwicht voor de invloed van de gebruikelijke bakvislectuur echter graag willen aanbevelen, waarbij ouders van jonge meisjes dit boek ook zelf zouden moeten lezen. Misschien kan hier zelfs een nieuw aanknopingspunt liggen voor ouders die menen bij de sexuele opvoeding van hun dochter het juiste moment te hebben gemist en die nu niet meer weten hoe te beginnen. - De prijs van dit boek, smaakvol uitgevoerd, maar wel met veel zetfoutjes, bedraagt ƒ 8,90.

JHH Asd

VERSTERK UW EIGEN VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ

Verzeker u bij De Centrale, die haar winst besteedt voor sociale en culturele doeleinden.

Levens- en spaarverzekeringen - studie- en uitzetverzekeringen, pensioen- en begrafenispolissen.

Gunstige voorwaarden voor ieder passende tarieven

DE CENTRALE
ARBEIDERS-VERZEKERINGSBANK
Hoofdkantoor: Rijnstraat 28 - Den Haag

Bijkantoren te Amsterdam Arnhem - Groningen en Rotterdam

NOZEM en Wereld

HOLLANDS(e) OUD(e)

Op de haringkar van Piet Taling te Rotterdam en Voorz.v.d.Ver.tot Behart.v.d.Belang.des Har.handels, prijken vele haringen.De ene mens heeft de haring lief,de andere mens de mens.Ook de haringman heeft de mensen lief want de mensen blieven zijn haring.Hij staat dus vlak naast het humanisme.Wanneer wij "humanisme" zeggen wijst hij op het grote standbeeld van Erasmus naast hem op de Coolsingel. Voor mij betekent humanisme: eet meer vis en in 't bijzonder haring. Er is nog meer overeenkomst: haring en humanisme beginnen met een H. Overigens: zoals de zeewind waait, waait mijn jas in de landwind,zegt de venter politiek.. Deze haringman,bemerken we,is haringman in hart en nieren, in de goede zin van het woord. Niet alleen tegenover klanten, óók naast Erasmus. Hij zei tenslotte "Ik gevoel voor het humanisme en het HV omdat het probeert OUD en jong te vangen voor het goede doel. Het is er mee als met haring: eet 't omdat het zo lekker is !!

Ghequetst ben ic van binnen
Doorwont mijn hert so seer
Van uwer ganscher minnen
Ghequetst so lanc so meer.
Waar ic mi wend,
waer ic mi keer
Ic en can gherusten dach
noch nachte;
Waer ic mi wend,
waer ic mi keer
Ghi sijt alleen in mijn
ghedachte.

N en W verschijnt periodiek. Abonnementen: zie advertentie

V L E U G

Zoals ik weet van jonge knoppen,
zij wassen eens tot bloem en blad,
zo gaan de kinderen in de stad
allengs zich weergaloos ontpoppen.

Wat nu nog draaft met warrend haar,
het meisjeslijf in prille vormen,
zal duchtig eens mijn deugd bestormen
en brengen die in doodsgevaar.

En als een voorproef van mijn val,
ervaar ik ongekende vreugden.
Wat maalt uw lust om uwe deugden?
De aarde is een maagdendal.

C.J.Kelk
Uit: Engel en faun / Meulenhoff

VOOR MONICA..

Laatst sprak in een nu getrouwde vrouw, die mij vertelde, dat toen zij 19 jaar oud was een keer helemaal overstuur was gekomen, omdat ze gehoord had, dat er vrouwen en meisjes zijn, die "hun lichaam verkopen". Ze had nog nooit van het bestaan van prostitutie gehoord en haar vader heeft veel moeite moeten doen om haar 't allemaal uit te leggen en heeft haar tenslotte meegenomen naar de Amsterdamse hoerenbuurt. Van een andere vrouw is mij bekend, dat zij na min of meer uitvoerige vrijpartijtjes met haar verloofde steeds de gedachte had een slecht meisje te zijn. "Doen anderen dat nu ook?" was een vraag die steeds bij haar opkwam.
Aan deze twee gevallen moest ik denken toen ik de door de Uitgeverij Engelhard van Emden bezorgde roman "Voor Monica" las. Uit mijn recensie van "Bob en Daphne" in dit blad is wel gebleken hoe ik oordeel over het genre meisjesboeken, dat werd geschreven door Cissy van Marxveld en anderen. Ik ben van mening, dat een deel van de problemen die voor veel meisjes zo in de bakvisleeftijd en ook wel daarna ontstaan, indien zij een iets intiemere omgang krijgen met een jongen, gemakkelijker

door hen zouden kunnen worden verwerkt als niet de gehele romanlitteratuur die voor deze leeftijdsgroep is bedoeld zo'n sterk vertekend beeld gaf van de werkelijkheid. Wat toch is het geval? - In 99 van de 100 van deze boeken vinden we het leven van een meisje beschreven, dat meestal met veel rozengeur en maneschijn begint, vaak in een allergezelligst gezin, meestal ook niet helemaal onbemiddeld. Zo halverwege het boek komt er dan een kink in de kabel in de vorm van een ziekte, 'n plotseling vertrek naar een andere woonplaats of iets dergelijks, doch tegen het einde van het boek zijn doorgaans de rozegeur en maneschijn teruggekeerd. Meestal zijn deze attributen dan eveneens aangevuld met een in dit geheel passende, iets ouder dan het meisje zijnde jongeman van een nogal conventioneel type, die echter onveranderlijk sportief is, maar blijkbaar het begrip sexualiteit niet kent. Immers, geen van deze jongemannen blijkt in deze boeken ooit behoefte te hebben aan een wat intiemere omgang met zijn toch bijna altijd zeer levenslustig afgeschilderde meisje. Het blijft bij een of enkele onschuldige kusjes zo tegen het einde van het boek. En hoewel de gedachtenwereld van het meisje vaak zeer uitvoerig, soms met dagboekfragmenten, wordt geëxposeerd, blijkt ook voor haar de lichamelijke component van de liefde een volkomen terra incognita te zijn.

..zie verder volgende pagina..

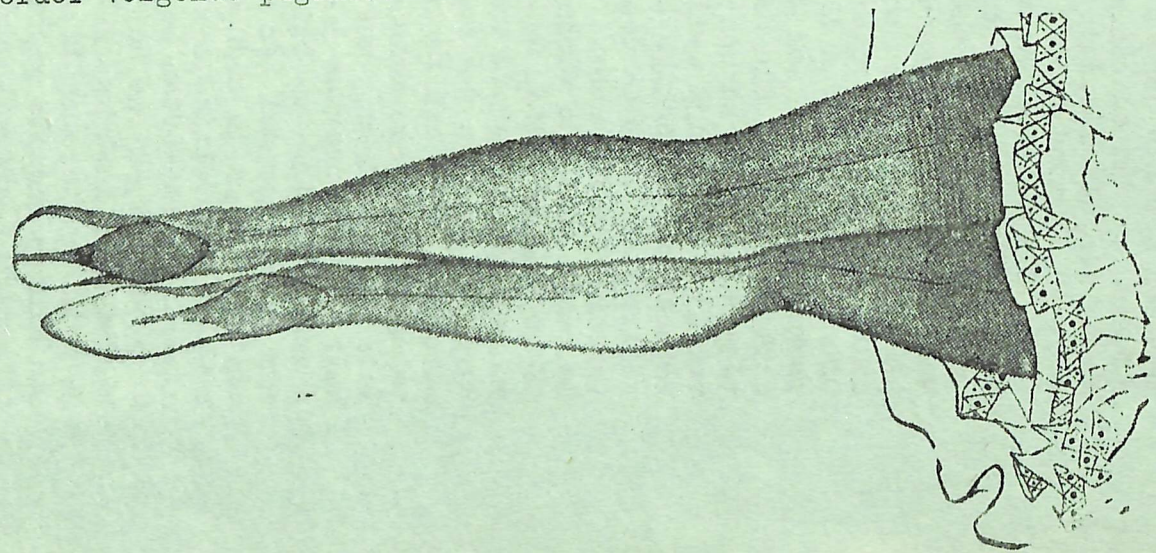

Dat meisjes, die na van hun 13e tot 17e of 18e levensjaar op verjaardagen enz. door familie en kenissen met boeken van dit genre overspoeld te zijn, niet nog meer moeilijkheden ondervinden wanneer zij in contact komen met een normale jongen van vlees en bloed, is waarschijnlijk nog te danken aan een intuïtief weten van de betreffende jongelieden,dat iets wat beide partners genoegen doet en niemand kwetst of schaadt, niet verkeerd kan zijn. Dit deel van de verhouding van de jongen en het meisje,dat dus in de bakvislitteratuur eenvoudig doodgezwegen wordt,moet echter n oodgedwongen stiekem blijven met alle gevolgen van angst voor ontdekking en spanningen door het zich anders menen te weten dan het "normale" meisje, waaronder speciaal het meisje lijdt.

Dit overdenkende ben ik op zoek gegaan n aar een Nederlandse roman, die een tegenhanger zou kunnen zijn van deze naar mijn mening bepaald onwaarachtige bakvislectuur. Ik meen deze tegenhanger te hebben in de reeds genoemde roman: "Voor Monica", die, geschreven door Astrid van Royen in de vorm van een autobiografie, het leven behandelt van een meisje, later jonge vrouw, van haar 9e tot ongeveer 30e jaar. Dit meisje nu blijkt een geheel normaal (en nu zonder ") kind te zijn,dat behalve geestelijke ook lichamelijke behoeften heeft.

Al vroeg ontdekt ze het genoegen van zelfbevrediging en min of meer intieme spelletjes met vriendjes. De donkere wolken ontbreken in dit boek evenmin maar worden op een minder simpele wijze opgelost dan in het hiervoor gehekelde genre het geval is. Het heeft weinig zin het verhaal op de voet te volgen. Wat mij het belangrijkste in dit boek voorkomt is, dat de lezers nu eens een werkelijk leven voor ogen krijgen en dat niet om de proble-

vervolg pag.: 26

Phia Baruch:

DE WAPENFABRIKANT en de danseres

Na afloop van haar nummer kwam de danseres op hem af. Het was een lange, goedgevormde vrouw. "De eigenaar van de nachtclub heeft haar naar me toe gestuurd", dacht hij geïrriteerd,maar hij bood haar toch een cigaret aan. Hij keek naar haar gezicht, toen ze hem opstak. Het was een merkwaardig gezicht. "Niet het type van de nachtclubdanseres, zo te zien". Hij volgde haar goedgemanicurrde hand, die de cigaret naar haar mond bracht. Die hand irriteerde hem opnieuw. "Bah!..." dacht hij. "Ze zijn allemaal hetzelfde..... Deze of Marian of Lizzy... Waarom dans jij eigenlijk strip-tease?" vroeg hij plotseling kortaf. "Ik vind je er helemaal geen type voor".
"Waarom verkoop jij oorlogsmateriaal?" antwoordde zij scherp. "Daardoor ben ik onder anderen hiertoe gekomen". Ze zwegen. Hij voelde zich geraakt.
"Waar bemoeit ze zich mee.. zo'n meid.."dacht hij nors. Toen kwam de eigenaar van de club op hem af en leidde hem onder veel complimenten naar enkele andere gasten. Iemand werd aan hem voorgesteld,die met veel lof over zijn laatste plannen sprak. Dit hersteldo zijn gevoel van eigenwaarde enigszins.
Hij dronk vrij veel en was de danseres bijna vergeten tot hij haar een uur later weer zag zitten.
Hij liep naar haar tafeltje toe.Het was niet merkbaar dat hij veel gedronken had."Ben je vrij nu?" vroeg hij. "Dan kan je met me meegaan". Ze haalde haar schouders op en rookte door, zonder iets te zeggen. "Wat is dat voor een antwoord", zei hij kwaad en liep naar de eigenaar van de nachtclub. Even later kwam hij terug en zei, dat het in orde was. Ze deed een lange bontjas aan en ze liepen naar buiten. Daarna reden ze in zijn wagen door de stad.
"Geen opwekkend gezicht", zei ze en wees op de ruïnes en het puin, dat ze voorbijkwamen. Hij draaide zich

met een ruk om, zonder vaart te minderen. "Wat denk je er mee te bereiken mij in het harnas te jagen tegen je?", schreeuwde hij. Toen keek hij weer voor zich. Nijdig zag hij in het spiegeltje hoe ze onverschillig, ook, voor zich keek.
"Bovendien" zei hij even later, "als ik geen oorlogsmateriaal verkocht, had een ander het gedaan. Dus wat wil je van me..." "Je hebt toch door jouw aandeel in de politiek de oorlog niet verhinderd", zei ze. "Integendeel".
"Ach, zei hij geprikkeld, "spreek niet zo onzinnig. Wou jij, een nachtclubdanseres mij met ideële maatstaven achtervolgen? Verbeeld je je soms op een hoger plan te staan?" Hij lachte honend.
"Nee", zei ze, "op hetzelfde plan". Ze keken elkaar hard aan in het spiegeltje. Hij vloekte binnensmonds. De auto raasde over de weg. "Je overtreedt de maximumsnelheid", merkte ze op. "Voor mij bestaan er geen wetten", zei hij en hij bedacht een plan. "IK zal die meid leren..."
"Inderdaad ben jij oppermachtig", hoorde hij haar bitter antwoorden. Ze waren nu op een stille buitenweg. Aan beide zijden stonden bomen.
"Hier komt geen sterveling", dacht hij. Ik zet haar dadelijk hier af. Dan kan ze terug lopen". Hij stopte en draaide de wagen de kant op, in het gras. Toen draaide hij zich om en keek haar aan.

"Je stopt hier?", zei ze. "Wat verwacht je van me?"
"Wat dacht je?" zei hij en sloeg langzaam zijn arm om haar heen. Hij lachte. "Iets wat nauw met je beroep in verband staat..." zei hij.
Hij trok haar naar zich toe, maar toen schrok hij, want voor zijn ogen fonkelde een kleine revolver. "Jij lammeling...." siste ze hem toe. Toen werd alles zwart voor zijn ogen.

Phia Baruch

....

WIJ HOREN EN ZIEN,
MAAR ZWIJGEN NIET...!

Over de gevaren van radioaktieve straling (zie Lib. van eind februari) spreekt voor de HJG-Hilversum op

zaterdag 26 april 1958

PROFESSOR DR.M.G.J.

MINNAERT

(uit Utrecht)
Onderwerp:

A T O O M E N E R G I E :

EEN VLOEK OF EEN ZEGEN

VOOR DE MENSHEID ? ?

Zaal "De Karseboom",Groest 80 Hilversum.Ingang Koepelzaal (zaal 15). 5 min.v.a. het station.

Aanvang 8 uur precies.
Toegang vrij.

Hilversum deelt mede:
Organiseer in eigen woonplaats ook zo'n avond !
Vorm een plaatselijk komité. We moeten iets doen !!

Alle HJG-ers van harte welkom in Hilversum. Overnachting mogelijk. Opgave aan: Willy de Jong, Stad en Landestraat 3 - Hilversum.

---

26 APRIL - HILVERSUM

Zweeds roestvrij stalen tafelgerei

Gense

model facette

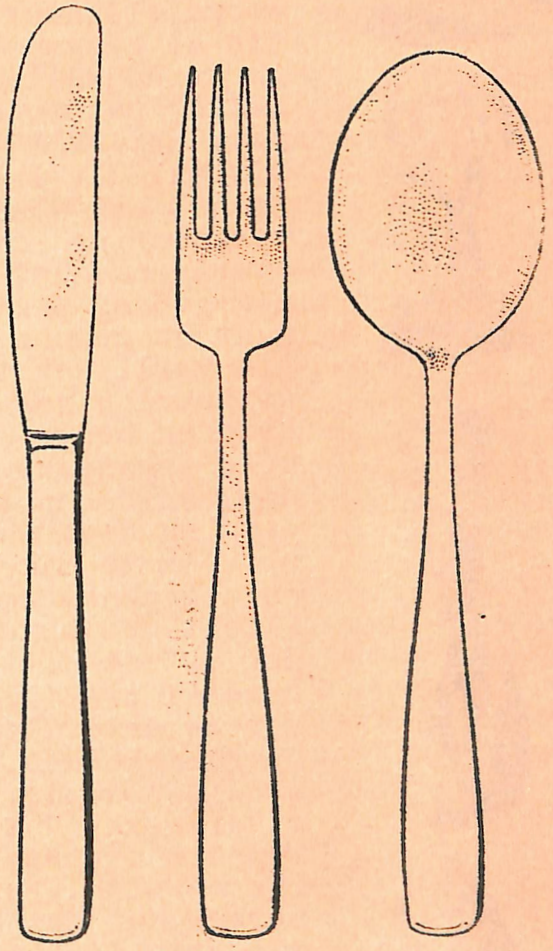

HET ZWEDEN HUIS N.V.
TOONZAAL EN KANTOOR
Mathenesserlaan 355B
Telefoon 01800-39588
ROTTERDAM

Woensdagavond. Libertijnredaktie vraagt, als gewoonlijk per ijlbrief (niet waar. red. Lib.) "Schrijf in kort bestek een paar indrukken over de tijd dat jij HJG voorzitter bent geweest, zaterdag in onze brievenbus". Bereidwillig als altijd wil ik reeds telegraferen "in één woord: ellende", maar ik hoor de redaktie al zeggen "ja dat begrijpen we, maar is er dan helemaal niets gedaan of gebeurd?" Dat is het 'm nu juist. In twee jaar drie algemene vergaderingen voorzitten, dat is teveel van het goede. Is het een wonder, dat bij de laatste vergadering mijn stem het begaf, wat overigens niet erg was, want er bleven nog genoeg praters over...

Maar de gewone HB-vergaderingen dan, die verliepen toch wel kalm? - Ik sla de notulen nog eens na die "naar waarheid en beste weten door de kleine meid opgemaakt zijn" en ik lees dat de diskussies op een zeker moment zo verward en heet waren, witheet, dat geen notulen te maken waren", en.. dat wil wat zeggen voor haar!

Klinkt het bovenstaande wat negatief, dan is dat niet eerlijk, want ik heb bovenal prettige herinneringen, waarvan de aktiviteiten die in deze tijd op gang kwamen, zoals de gespreks- en studieweekends, de syllabi en het kommissiewerk, dat o.m. resulteerde in 't rapport dienstplicht, wel de belangrijkste zijn. Het was plezierig te bemerken dat het werkplan, resultaat van onze ideeën en ervaringen, samengevoegd met die van de leden uit de gemeenschapsraad (die inmiddels was ontstaan) vorig jaar zo'n warme ontvangst had en mede gestimuleerd heeft tot zijn tegenhanger, het Libertijn - plan.

TWEE woelige jaren

Paula (mijn vrouw) vond al deze aktiviteit maar matig, omdat de vrije tijd elke maand minder werd. Zelfs ten aanzien van dit probleem heeft de vaste vertegenwoordiger van het Humanistisch Verbond op de HB-vergaderingen zijn goede diensten kunnen bewijzen. Dit was op de Alg.Vergadering 1956, toen ik één minuut, nadat ik met haar een belangrijke datum gereserveerd had, voor dezelfde datum een HB-vergadering afsprak,wat per ongeluk voortijdig uitlekte.Het zijn de troostende woorden van de heer Max geweest, die het mogelijk hebben gemaakt, dat we tot op heden nog steeds om dit voorval kunnen lachen.

de draad

De draad, die tot nog toe, ook bij ons,steeds door 't beleid heeft gelopen, is het streven naar een eigen gemeenschap voor humanistisch levende jongeren, door deze jongeren zelf in stand gehouden. De verwerkelijking van dit doel ligt echter hoofdzakelijk bij de leden zelf, want van hen is de kritische aandacht t.a.v. alle gebeurtenissen en de medewerking aan de aktiviteiten vereist.
Bij al het gejubel, dat we nu laten horen, vind ik het echter jammer, dat we 5 1/2 jaar zullen moeten wachten voor we weer een lustrum kunnen vieren.

Waarschijnlijk waren de twee jaren die ik intensief heb meegewerkt niet de belangrijkste voor de HJG,doch voor de opbouw van mijn eigen levenshouding zijn ze zeer waardevol geweest,en daar ben ik mede- en tegenstanders heel dankbaar voor.

Henk Bosselaar
oud-voorzitter HJG

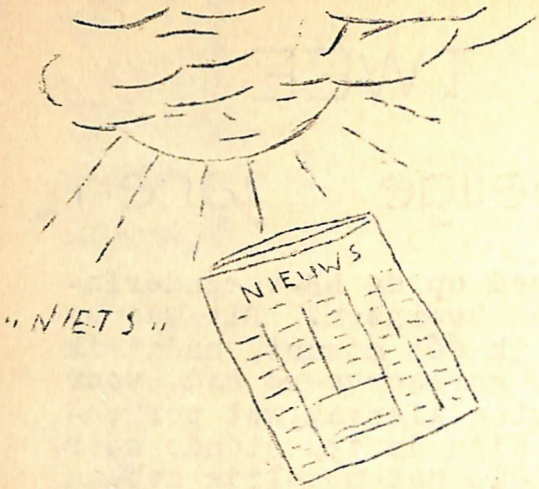

uit oude Liberkijnen

Een humanist denkt dieper dan U denkt!

De HJG is nu vier jaar oud. Zij is ontstaan uit de behoefte, die er onder de jonge leden van het HV bestond om een eigen milieu te scheppen. Nu we binnenkort ons eerste lustrum gaan vieren zou het zo moeten zijn dat we kunnen zeggen "de eigen stijl is zo ongeveer gevonden, en we weten in welke richting we ons willen ontplooien". Ik laat aan een ieder over te bepalen hoever we van een dergelijke uitspraak verwijderd zijn. Mijn opvatting is, dat we nog steeds ons bestaansrecht moeten bewijzen: immers, het ledental blijft gering (we "slaan niet aan" met de opzet van ons werk) en ook in eigen kring heeft men vaak moeite om de zaak draaiende te houden.

soms vind ik de libertijn zo vermoeiend

Zondagochtendbijeenkomst

Aandachtig luistrend naar de spreker,
begrijpend knikkend bij een moeilijk woord,
instemmend grijnzend bij grootse spreuken,
doortastend klappend bij het einde,
zo zit de schare barabaren
te verteren
geestlijk voedsel,
humanisme transcendentie
humanisme existentie
humanisme..... corpulentie,
begrijp toch de intentie.

Celui.

(Uit het bonte progr. van het Pinksterkamp '55)

De rechter heeft mij verhoord.
Hij vroeg: "Waarvan leef je, smeerlap?"
Ik zei: "Van roof en van moord,
Zoals Uw edelgestreng heerschap"

Men zegt, als rijken drinken:
"Dat gaat er vrolijk toe".
Als armen drinken, scheldt men 't
Voor dronkemans gedoe.

Zondagmorgendroom

(vervolg pag. 19)
Het titelverhaal is wat lang en mist de sterke spanning. Het verhaal over de varkentjes is zeer gaaf en mooi, zij het weer heel anders dan dat van Frederick Abstract. Dit is humoristisch -een kostelijk verhaal over een varkentje, dat keet schopt en plezier brengt in de varkenshokken,waar ze altijd de dikste een speciale rol in hun dagelijkse spelletjes laten vervullen - tot de dikste wordt weggehaald. Maar - geen nood , de spelletjes gaan door, want altijd is er weer één de dikste!Ook dit verhaal heeft weer een heel eigen, bizondere sfeer.
Koolhaas heeft een rijke fantasie. Bovendien moet hij zich erg in het leven van de dieren hebben ingeleefd, om tot zulke resultaten te kunnen komen. Het schrijftalent is hier samengegaan met levensinzicht en een grote fantasie, waardoor ons een aantal verhalen zijn geschonken waar wij steeds weer van kunnen genieten.
(uitg. Van Oorschot;prijs *f*6,90)

Noor de Vries.

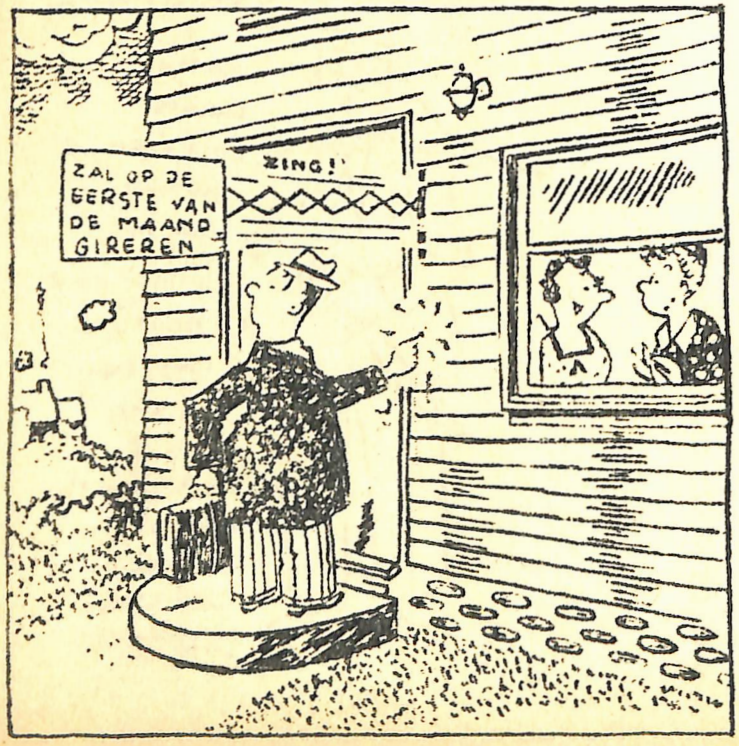

Moeten wij het geld voor de schrijfmachine-aktie óók zo binnenhalen?

Nederlandse Vereniging

voor

Sexuele Hervorming

Lidmaatschap *f* 4,— per jaar

In het „Verstandig Ouderschap" vindt U maandelijks een keur van artikelen over vraagstukken betreffende het menselijk geslachtsleven.

Inlichtingen bij het secretariaat:
BILDERDIJKSTRAAT 39 - DEN HAAG

Abonneert U op

MENS EN WERELD

verschijnt om de 14 dagen.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden *f* 2.— per jaar. Voor H.V.-leden *f* 3.50 per jaar. Voor niet-leden: *f* 6.— per jaar.

Redacteur: Dr. H. Bonger.

Redactie-secr.: H. P. Danz.

Administratie: Oudegracht 152, Utrecht, Telefoon 10163, Postgiro 304960.

Vaste medewerkers: Dr. J. C. Brandt Corstius; Dr. J. Brummelkamp; H. G. Cannegieter; Dr. A. L. Constandse; Hella Haasse; Drs. H. Herbers; P. Krug; J. B. Meyer; Dr. O. Noordenbos; Dr. J. P. van Praag; Dr. D. H. Prins; P. C. J. Reyne; Mr. Dr. H. J. Roethof; Mr. A. Stempels; Dra. L de Zwart.

DE KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door het instandhouden van weeshuizen enz.

☆

BUITEN-KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door zich aan te sluiten bij

DE WEZENKAS

vereniging tot opvoeding en verzorging van wezen op Humanistische grondslag.

☆

Vraagt inlichtingen omtrent het lidmaatschap bij de sekretaris,
W. de Haas,
Adm. de Ruyterweg 234 hs,
Amsterdam-W.

NIEUWS brengen is: recente feiten en gebeurtenissen zo snel en zo getrouw mogelijk weergeven.

Nieuwsberichten moeten, alvorens te worden gepubliceerd, allereerst op hun juistheid worden getoetst. Vervolgens moeten ze worden ontdaan van bijkomstigheden, die niet terzake dienen en die begripsverwarring kunnen bevorderen.

Om het eigenlijke nieuws op de juiste waarde te schatten, is het nodig ook de achtergrond te kennen. Een goed nieuwsorgaan geeft dus ook daarvan een zo zuiver mogelijk beeld, daartoe in staat gesteld door goed georiënteerde correspondenten, redacteuren en andere medewerkers.

Critische beschouwingen dienen tenslotte verschillende kanten van het nieuws in het licht te stellen.

Dat tezamen moet een getrouwe indruk geven, een heldere voorstelling van zaken, die voor de lezer de mogelijkheid schept, zèlf conclusies te trekken, zich een eigen oordeel te vormen of zijn oordeel te toetsen.

Alleen een deskundige redactie, journalistiek geschoold, kan een krant maken, die aan bovengestelde eisen voldoet. De N.R.C. met zijn merendeels academisch gevormde, deskundige redacteuren, die als journalist hun sporen hebben verdiend, onafhankelijk zijn van commerciële of politieke invloeden, streeft voortdurend naar het summum van betrouwbaarheid, zowel in haar nieuwsberichtgeving als in verdere voorlichting op allerlei gebied.

Als U geen NRC-lezer bent, gaat U dan eens na in hoeverre de NRC voldoet aan de hoge eisen, die aan een goed dagblad moeten worden gesteld. Graag laten we U daartoe de NRC enige weken op proef gezorgen, zònder dat U dat enige verplichting oplegt. Schrijft U even een kaartje of telefoneert U met de

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824 ROTTERDAM TELEF. 111.000